

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ולדורותיו, וכל רגע שמאחר מסבך את עצמו עוד יותר, והנזק וההפסד גדל, והתשלום יהי יותר ביוקר והריבית תגדל, וההשלכות לו ולדורותיו כבדות. אבל כאמור היד מושטת והזרועות פתוחות לקבל כל שב בכנות. והעצה היעוצה היא ליכנס למסגרת של יראים ושלימים, וקהילה תומכת המתנהגת על פי דעת תורה, שבידה לרפאותו להחלימו ולחזקו, וכידוע גדול מעלת 'קהילה קדושה', אשר מעלותיה אין ספור, וכל הפורש ממנה כפורש מן החיים. וזה בחי' "ויסעו מהר שפר" שזה

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר מסעי לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה, ויסעו מחרדה ויחנו במקהלות, ויסעו ממקהלות ויחנו בתחת" (במדבר לג, כד-כו).
נדע מהמציאות שהעולם מבולבל מאד, ומתוסכל מאד, לא רגוע, ולא בטוח בעצמו, ולא בשום דבר, וחי באי שקט משוע, ותמיד פוחד מפני הבאות, גם מבחינה כלכלית, גם מבחינה

בטחונית והעתיד תמיד מוטל בערפל, ואף אחד לא יודע מה ילד יום, גם הבריאות לא מי יודע מה, ומדי יום נודע שדבר זה מוזיק לבריאות דבר זה מוזיק לבריאות, השמש, המים, החלב, הפירות והירקות המרוססים, העופות הגדילים על זריקות, והאזבסט, והקרינה ושבלאפונים, ומנורות החשמל, והפליטה של המפעלים והמכוניות והגו הביתי. וריבוי המחלות המתחדשות, והישנות שמתחדשות עם חיידקים עמידים, וריבוי הנפטרים הצעירים, וריבוי היתומים שמתרבים מיום ליום, והצרות המתחדשות בכל התחומים ומטילות אימה, והעובדים אין להם חיות ומנוח בעבודתם, ואין השכר מספיק, ואין הבור מתמלא מחוליותו, וההוצאות רבות ומתרבות, והצרכים ההכרחיים או שנדמה שהם הכרחיים הולכים ומתרבים, ודרישות ותביעות היולדים והנערים ונערות והמשפחה גדלות, והיישוב הדעת הולך וקטן,

פרשת מסעי

עושי דברו

וְזֶה בְּחִינַת (תהלים ק"ג): **"עושי דברו לשמע בקול דברו"** ואיתא פותר (לך לך פה צ): **"זכנו למשמע קליו מלעילא"** הינו עליהי **"עושי דברו"**, שמתקנין הדבור על ידי זה **"לשמע בקול דברו"**, שנתעורר הקול להתחד דבור, וזכנו למשמע קליו וכו'. **(ויש בזה עוד דברים נפלאים בענין שמיעת קול ננינה וקול פלי זמר), וזה (שעיה נ"א): "ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה". הינו שנמצא בתוך הששון ושמחה, תודה, בחינת דודי דברים, וקול זמרה בנ"ל.**

(ליקו"מ קעח)

בחי' הפורש מן התורה ודרכיה, בחי' הר סיני שבו ניתנו אמרי שפר של תורתנו הקדושה דשופריא. ולכן הפורש מהר שפר הנ"ל, "ויחנו בחרדה" מסתבך בחיים וחי בחרדה אמיתית. והעצה לשוב לצור מחצבתו, ולהתחבר ולחיות ביחד עם יראים ושלימים בקהילה קדושה, שזה בחי' "ויחנו במקהלות" ונאם ח"ו שוב יפרד, בחי' "ויסעו ממקהלות, אזי ויחנו...". יהי רצון שנוכח אנחנו ודורותינו להיות דבוקים בתוה"ק ודרכיה.

בברכת התורה וכמו"ם שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

מדרש

אלה מסעי, משל למלך שהיה בנו חולה הוליכו למקום אהד לרפאותו, כשקורו התחיל אביו מונה פל המסעות, ואומר פאן לשוננו, פאן הוקרנו, פאן חששת את ראשך. כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, מנה להם פל

המקומות היכן הקעיסוני, לכך נאמר: אלה מסעי.

(במדבר רבה כג, ג)

תיקון הכללי

זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו. עיקר מעלת אברהם היא שגילה אלוקותו י"ת. ועיקר מעלת יעקב שהעמיד את כלל ישראל ע"י בניו הקדושים שבטי י"ה.

זכר לעולם בריתו. כי עיקר ביאת האדם להאי עלמא שפילא, הוא כדי להתגבר על עניני קדושת הברית, ואם ח"ו האדם פוגם בברית ח"ו, עונו חקוק לעולמי עד. וכדאיתא בזה"ק (פקודי וסד ע"ב: ויקרא טו ע"ב) עיקרא דיצרא בישא, לגלאן עריין והיא עיקר דמסאבותא. ואיתא בזה"ק שלא מועיל אפי' תשובה לפגם הנורא הלוזה כ"א בתיובתא סגי (עיי' שיחת הר"ן עא). אבל מאידך השומר בריתו - עאכ"כ שזוכרים אותו לטוב לנצח נצחים.

בריתו, דבר ציוה לאלף דור. א"ת אלא ל"אלף" לשון לימוד, כי דבר זה עיקר הלימוד שצריכים להכניס לדור, וכן בכל דור ודור, כי עיקר הקדושה הוא קדושת הברית. ועוד י"ל דה"ק דבר ציוה לאלף, א"ת אלא לאלף (מאלף, בית גימל), כי זה קדושת הברית הוא הדבר הראשון במעלה, וזה העיקר, וזה יסוד הכל.

(מתוך תיקון הכללי בהוצאת נצח מאיר)

עד שנדמה שהולך וכלה לגמרי, והטעויות והשגיאות מצויות והמחיר שלהן יקר מאד, והבטחון עצמי יורד, והפחד והחרדות גוברות מיום ליום. וכל זה במי שאינו דבוק בה' ובתורתו הקדושה, ולא בוטח בה' ורחוק מהשגחתו יתברך הנותנת ביטחון ושלוה, כי אכן מי שאינו חזק באמונה התמימה בהשגחה פרטית, אכן יש לו ממה לחשוש ולהיות מופחד וחרד. כי מי שאינו רוצה בהשגחת ה', ה' מפקירו לטבע כרצונו עם כל ההשלכות ומה שכרוך בכך, ובתחילה הוא במינן קטן יחסית בבחינת (וזה"ק פ' שמיני דף לו., ירושלמי בסוף מס' ברכות) אם יום תעובני, יומיים אעובך, ואח"כ מופקר ועוזב לגמרי רח"ל. וכן יש נערים ונערות וכו' שחושבים שאם יפרקו עול תורה ומצוות וילכו אחרי תאוותם ורצונם אזי ישדרגו הנאת החיים, ועליהם נאמר (ירמיה ב, ג) כי אותי עזבו מקור מים חיים, לחצוב בורות נשברים אשר לא יכילו המים, ומהר מאד יגלו כמה העולם אכזר ומטורף ומסוכן, אבל אז כבר יהיו שבויים ומשועבדים להרגלים החדשים והתאוות והשיגעונות, ויהיו מסובכים בהרבה בעיות, כולל בעיות נפשיות, וחרדות, ולא יהא להם קל לשוב, ולחזור ולהתנרמל. אבל שערי תשובה לא ננעלים (מתוך תפילת נעילה), ולא ידח ממנו נידח (ע' ש"כ יד, יח) הבחירה חופשית ביד האדם ותמיד ניתן לחזור אל השי"ת ותורתו הקדושה, וכל רגע שמקדים - מרוויח וזוכה לו

הארות על מאמר "קרא את יהושע" (בסימן ו)

כי צריך כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום.

ברית כרותה לעולם שאין גסות הרוח שלא יהי' אחריו שבר וכשלוך, וע"כ יעצנו חז"ל (סנהדרין יד.) הוי קביל וקיים, וכמ"ש הלל הזקן (שמות רבה מה, ה) הגבתי היא השפלתי והשפלתי היא הגבתי, ומה טעם המגביהי לשבת, המשפילי לראות. אבל מי שבורח מן הכבוד, שממעט כבוד עצמו ומרבה בכבוד המקום, אזי הוא זוכה לכבוד אלקים.

כי כן יסד המלך מלכו של עולם שכל הבריאה תתנהג עם האדם כמו שהאדם מתנהג בבחי' (שבת קה:.) מדה כנגד מדה, ובבחי' מש"כ (משלי כז) כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם, ואם אצל האדם שיראה לעינים כך, ק"ו אצל השי"ת שיראה ללבב וא"א בשום פנים לגנוב את דעתו ח"ו, ואדרבא אצלו יתברך מדה טובה מרובה (ע' סוטה יא.), ולענינו בפרטיות המרבה בכבוד המקום זוכה לכבוד מאת ה' וכמ"ש (שמואל א, כ) כי מכבדי אכבד, שזה בחי' משחז"ל (אבות פ"ד) המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות, כי התורה"ק היא אחדותו וכדאינתא בווה"ק (אחרי מות, דף עג.) קב"ה ואורייתא חד. וכמ"ש חז"ל (תנחומא בראשית, ב) כי מכבדי אכבד, זה המכבד בני תורה.

(מכתב מתוך הספר "יש מאין")

אי לאדם לזכות לקדשת ארץ-ישראל שהוא בחינת שלמות אמונת חידוש העולם כפ"ל, כי-אם על-ידי הצדיקים אמתיים, שזהו בחינת הנשיאים שהעמיד משה לנחל את הארץ, כי עקר ארץ-ישראל זוכין על-ידי הצדיקים, בבחינת צדיקים יירשו ארץ, ועל-פני של-ידי שמבקשין ומתפשין את הצדיק ומתקרבין אליו ומשמשין אותו בגוף ונפש וממון כמו זבולון ליששכר, שעל-ידי זה נצולין מן החפוש והפקשה דסטרא-אחרא שמחפשין אחר הממון, על-ידי ההתקרבות להצדיק, נתתקן תפארת ממון, שזה גם-כן בחינת זבולון, בחינת "שמוח זבולון בצאתך", פמבאר בפנים, על-ידי זה זוכין לבוא לארץ-ישראל. ועל-פני זבולון עומד על גבול ארץ-ישראל, וגם קברו שם בתחלת הגבול, בחינת "ויקרתו על צידן", פי דיקא על-ידי בחינת זבולון זוכין לבוא לארץ-ישראל.

ברוך השם יום ב' מנחם אב תקצ"ד לפ"ק.

אהובי בני חביבי. נפלאותי עליך בני חביבי על אשר עדין אינך יודע שבכל יום יום מתחדש על כל אחד כמה מניעות ובבלולים שונים אשר אי אפשר לבאר. וכל זה בכלל מה שאמר רבותינו זכרונם לברכה (ספ"ה נב) בכל יום יצרו של אדם מתחדש עליו. ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו וכו'. וגם איתא בברי אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה שכל אדם בהקרה שיהיה לו צער בכל יום וכו' וצריכין המתקנה גדולה שלא יתגבר הצער ביותר חס ושלום ומה זה חידוש אצלך מה שעובר עליך וההקרה לילך על פי הדברים ששמענו ממנו זכרוננו לברכה אז מען האט גאר ניט צוא טאן וכו'. ותאמין לי בני חביבי שזה אינו זמן שאמה בעצמך כתבת לי והזכרת אותי דבורים אלו הנ"ל במכתבך שאין צריכין לעשות כלל וכו' והחייית אותי בהם מאד. אף על פי שבאמת מפי שמעת אותם אף על פי כן באותו הזמן נשקחו קצת מלבי ואמה הזכרתי. וראיתי אז גדל מעלת שיתנו שמקבלין דין מן דין. וכבר ידעת שהעקר הוא הרצון ותהלה לאל יש לך רצונות טובים וחוקים מאד ואמה פועל בהם הרבה לטובה בעזרת השם יתברך. ובתוך כך אמה חוטף גם כן כמה דברים שבקדשה ולהי' הישועה שתוכל בעזרת השם יתברך ללמד יותר ולעסוק בתפלה יותר. כי הבא לשהר מסיעין לו אומרים לו המתן. ואף על פי שצריכין וריוות גדול צריכין גם להמתין הרבה. ובנדאי כבר שמעת ממני הרבה בכל זה. ועל כל אלה העקר דעקר הוא גדל כח של זקן ודקדשה סבא דסבין שאנו נשענים עליו. ותהלה לאל יש לנו על מי לסמוך יש ויש בעולם הזה ובעולם הבא. חזק בני חזק. פי ה' אתך ועמך אל תירא ואל תחת. פי צריכין להזכיר את עצמו מיד בשעובר איזה דבר שכל מארעותיו הם לטובתו ולקיים דברי רבותינו זכרונם לברכה לעולם וכו' דעבד רחמנא לטב עבד. יתר מזה אי אפשר להאריך, וכפי פרושות להי' אל שדי יתן לכם רחמים. רחמים גדולים רחמים פשוטים שאין בהם תערובת דין כלל. ויהיו הרחמים בידכם שתזכו לכל טוב בזה ובבא לנצח.

דברי אבירי המעטיר בעדך ומצפה לשמע הטוב מאתך מהרה. נתן מברסלב.

מי שפונתו לשמים באמת, שנוסע לארץ-ישראל כדי לשוב על-ידי זה להשם יתברך, בודאי תועיל לו ארץ-ישראל מאד, כי על-ידי זה שנקנס לארץ-ישראל, על-ידי זה לבד נאכל אצלה ונתהפך למהותה הקדוש, ועל-פני אפלו המהלך ארבע אמות בארץ-ישראל וכו'; אבל אם אין רצונו כלל בשביל עבודת השם, לכלות הרע שלו מה יועיל לו ישיבת ארץ-ישראל, כי היא מקיאה אותו, בבחינת "באשר קאה וכו'".

(אוצר היראה ארץ ישראל אות יג)

עקר המסך והחכמה הוא רק בארץ-ישראל. ואפלו ישראל בחוץ-לארץ הם מקבילים ויונקים כל מהם וחקמתם מארץ-ישראל, וכל אחד מישראל יש לו חלק בארץ-ישראל, וכפי חלקו, כן יונק ומקבל חכמתו מארץ-ישראל; אבל כשפוגמין בכבוד השם יתברך, חס ושלום, על-ידי זה נופלין ממחין של ארץ ישראל למחין של חוץ לארץ, ועל-ידי זה נעשה מחלקת ומריבות, כי מחין של חוץ לארץ הם בחינת מחלקת.

(ליקוטי מוה"ר"ן תנינא עא)

לזכות לאמונה ואריכות אפים כפ"ל הוא על-ידי ארץ ישראל, וצריך כל אחד לבקש מהשם יתברך שיהיו לו כסופים ונעגועים לארץ-ישראל עד שיוקח לבוא לשם, וגם שיהיה נעגועים לכל הצדיקים לארץ-ישראל, והוא סגולה לבטל פעם ונעצבות, כי אמונה ואריכות אפים שזוכין בארץ-ישראל הם הפוף הפעם והנעצבות.

לזכות לטהרת המחשבה הוא על-ידי ספורי מעשיות מצדיקים, הינו שיספר מה שנעשה עמהם ואת כל הגדולות אשר עשו, כי זה הוא דבר גדול מאד כי על-ידי זה נטהר מחשבתו ועל-ידי זה ממתיק הדינים ונצול מכל הצרות, אבל אי אפשר לספר מעשיות מצדיקים כי אם מי שידע להבדיל בין האור ובין החשך, והינו בין מעשיות של צדיקים למעשיות של רשעים ושקרנים (עין פנים), ולזכות לזה הוא על-ידי ארץ ישראל.

ארץ ישראל הוא כלליות הקדשה שבכל הקדשות, ושם זוכין לצאת מטבעיות ולידע ולהאמין שהכל בהשגחה לבד שזה הוא כלליות הקדשה, ועל-ידי זה יכולין להדמות אליו יתברך ולהבדיל בין האור והחשך, ואז יכולין לספר ספורי מעשיות של צדיקי אמת, כי יודעין להבחין ביניהם לטהרות, ואז זוכין על-ידי זה לטהרת המחשבה ולהמתיק הדינים ולהנצל מכל הצרות כפ"ל.

(קיצור ליקוטי מוה"ר"ן רלג אות א"ג)

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
גל"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

ימית נת אסתר
חזרה בתשובה שלמה
להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

כואו לצום סעם
de מרסלב
תורה, לימודי גמרא
בשיטה ייחודית
תפילה, מידות טובות
ייעוץ והכוונה אישית
050-4161022

לעילוי נשמות
שמואל בן אברהם כהן ז"ל